

endnu letfindigere, at lade Rigsdagen administrere dem end at lade Ministeren gjøre det. Forøvrigt ville ærede Medlemmer vide, atnaar der ganske vist med nogen Føie klages over Nedgang i Indtægten, maa det erindres, at den hidrører først derfra, at man i ganske anden Grad end hidtil søger at fyldestgjøre Fordringerne, for det Andet derfra, at Trafikken og Produktionen her ligesom i hele den øvrige Verden tager af, og endelig hidrører den for det sidste Aars Bedkommende ganske særligt fra de meget uheldige Veirforhold sidste Winter, der kostede Jernbanerne overmaade Meget baade i Trafikstandsning og i positive Udgifter til Snekastning, som jo kan løbe op til en halv og en hel Million. Det gjælder her om at afveie det ene Forhold mod det andet, og jeg tør spørge det ærede Medlem, om han har hørt nogen Rigsdagsmand udtale sig anderledes om Jernbanerne, end at han kalder dem for dyre, og paa den anden Side hørt nogen Landmand eller Kjøbmand udtale Andet, end at det er fuldstændig urimeligt, hvad Jernbanerne forlange i Betaling for Forsendelser baade med Hensyn til Taxterne og i andre Retninger. Det ærede Medlem kan høre videnskabelig dannebe Folk fremsætte den Mening for Alvor, at det er dyrere at kjøre paa Jernbane end i Diligence, og at denne Kjørsel i flere Retninger er bedre end hin. Man kan fremdeles høre Landmænd af Betydning udtale, at det er en Standale, de Priser, de maa betale for deres Forsendelser. Og desuagtet viser det sig, hvor vanskeligt det er at bringe en nogenlunde Rentering ud af Banerne. Sandheden turde dog vistnok altsaa være den, at Statsbanerne her ere billigere lige overfor Publikum end andet Steds. Jeg kan jo nærmere komme ind paa disse Forhold ved en anden Leilighed — jeg tror ikke, det vilde være heldigt at gjøre det nu, saa sent og i dette Øieblik — men jeg skal ikke være utilbøielig til en anden Gang at udtale mig om Driftsforholdene, som i den senere Tid ere blevene stærkt udviklede og slet ikke, som man ofte hører udtalt, kunstigt, men i Kraft af den Udvikling, vi ere komne til og nødvendigt maatte komme til, naar vi vilde løse vore Opgaver. Det er forøvrigt en meget stærk og anstrengende Drift, der føres for Tiden, og jeg maa sige, at hvis man ikke havde et saa solidt og vel oplært Personale baade for oven og for neden, kunde man slet ikke have løst de Opgaver, man har taget op.

Steel: Jeg skal kun tillade mig en ganske kort Bemærkning til den høitærede Indenrigsminister i Anledning af hans Ud-

talelse til mig, som lød: Hvor finder man vel en Kreds saa stor og saa vel befolket, som ligger saa uheldig for Jernbanen som denne, hvorigjennem Jernbanen nu skal gaa? Jeg fastholder lige overfor den høitærede Indenrigsminister, at der er andre Banestrækninger, hvis Berettigelse er fuldt saa vel begrundet som denne, og jeg skal nævne et Par Stykker, hvis Stilling er aldeles egal med den her projekterede Banestrækning, nemlig Hanneredsbanen og den østvendtyske Bane. Her ligger Arealer, som ere villige til at hve Tilbud, langt større og rigeligere, end man kan vente fra denne Egn, hvor den projekterede Bane vil komme til at gaa igjennem, og som følge deraf kunne hve en ganske anden og sikker Rentegaranti end den projekterede Bane, og som kun vente paa en ganske lille venlig Haandsrækning fra de forstjellige Lovgivende Faktorer for at lade deres Onkers Maal træde ud i Verden.

Formanden: Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen: Der er gjort adskillige Indvendinger mod, hvad jeg har ytret, da jeg første Gang havde Ordet. Disse forskjellige Indvendinger skal jeg lade ligge. Der er en enkelt Indvending fra den høitærede Indenrigsminister, som jeg dog finder Anledning til at sige et Par Ord om. Den ærede Minister yttrede, at Forlangendet i Loven af 2den Mai 1880 var blevet opfyldt af Regeringen i Samlingen 1882—83, idet der nemlig var forelagt Lovforslag her i Thinget om Statsbanernes Bestyrelse. Ganske vist er der forelagt et Lovforslag om Statsbanernes Bestyrelse her i Thinget, men dette Lovforslag gif som bekendt ud paa Drettelsen af 11 nye Embeder med store Lønninger. Og saa for Resten var der en Bestemmelse i § 5, som gif ud paa, at Indenrigsministeren bestemte Embedernes Antal og deres Lønninger iøvrigt for Jernbanevesenet. Det kom ikke Rigsdagen ved. I § 8 fandtes en Bestemmelse om, at Indenrigsministeren bestemte Jartplanen, Taxtregulativ, Befordringsreglement o. s. v., uden at Rigsdagen skulde have nogen Indflydelse derpaa. Jeg skjønner ikke rettere, end at dette Lovforslag om Statsbanernes Bestyrelse egentlig gif ud paa, at det Hele, som Rigsdagen skulde have med Statsbanens Bestyrelse at gjøre, var dette, at den sanktionerede Drettelsen af disse store Embeder med Lønninger fra 10 til 16000 Kr., og desuden fraakrev sig for Fremtiden enhver som helst Indflydelse paa Statsbanernes Bestyrelse, paa Drettelsen og Be-